

L'11S del finançament

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça d'Internet:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (documentació).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (cap de redac-
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubi i
Gemma Morales (secretària de redacció).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (correcció lingüística), Vanessa
Prieto (maquetació i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manez,
Glòria Marcos, Joan Mari, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (Beirut), Mònica
Bernabé (Kabul), Pau Bori (Belgrad), Natàlia Boronat
(Moscou), Jordi Carreras (Nova York), Ferran Casas
(Madrid), Macià Claramunt (Castelló), Miriam Díez
(Ciutat del Vaticà), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carla
Fibla (Rabat), Ricard González (Washington), Joan
Antoni Guerrero (Andorra), Pere Habet (Catalunya
Nord), Victòria Jiménez (Londres), Octavi Martí
(París), Iris Mir (Pequín), Jordi Miró (Brussel·les),
Jordi Mumbú (Roma), Federico Rivas (Buenos Aires),
Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria (Alacant), Gemma
C. Serra (Berlín).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Violeta Camarasa, Joan
Canela, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català,
Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculics, Júlia Esbert,
Enric Faura, Laila Fernández, Carles Gàmez, David
Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer,
Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Gani Jakupi,
Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan
M. Oleaque, Pelai Pagès, Oscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluís Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductor: Guillem Soler (alemany, anglès i francès).

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà (portada), Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández
(Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu
(Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Susanna Alacreu
Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraia (Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Enguany la diada de Catalunya és marcada pel debat del finançament au-
tonòmic, després de l'incompliment del termini del 9 d'agost i abans no
es presente la proposta conjunta de Catalunya –que negocien el govern
de la Generalitat i CiU. Aquestes setmanes i mesos vinents serà bàsica la
demostració d'unitat dels catalans per tal de fer una pressió eficaç al govern es-
panyol, que, per mitjà del vice-president econòmic, Pedro Solbes, ja s'ha declarat
inflexible en la intenció que cap autonomia hi ixca perdent. És a dir, que el *café*
per a tothom continuarà essent la màxima del repartiment econòmic, tot i que les
balances fiscals publicades pel govern espanyol hagen evidenciat que alguns terri-
toris pateixen un veritable espoli.

La raó que el *café per a tothom* es mantinga és la veritable pressió que exerceix a
favor seu, i sobretot, Andalusia. El president andalús, Manuel Chaves, ha expressat
públicament les crítiques a les propostes de finançament de catalans, valencians i
balears i diversos membres del seu govern han atacat els seus companys del PSC
pel fet de demanar massa i acostar-se al PP valencià (amb referència a les trobades
entre els consellers d'economia català i valencià per a parlar d'un finançament que
reconega, si més no, l'augment de la població).

Andalusia no sol comptar entre els maldecaps de l'estat espanyol ni apareix
mai com un conflicte per resoldre, com sí que hi ixen sovint la *qüestió basca* o el
problema català, però malgrat això té un pes molt més gran sobre les consciències
dels estadistes espanyols que no pas Catalunya o el País Basc –o Galícia o el País
Valencià o les Illes.

O bé perquè es tracta d'un graner de vots importantíssim a l'hora de decidir qui
ocuparà la Moncloa o bé perquè l'estat espanyol es troba més íntimament lligat
als problemes dels ciutadans andalusos o extremerys que no als dels catalans o
bascos, la conseqüència és que, en trenta anys de democràcia, l'aparell político-
burocràtic de Madrid sempre ha mirat d'afavorir especialment la situació econòmi-
co-social d'Andalusia. I d'aquesta manera els interessos d'Andalusia han marcat
el sostre del desenvolupament de les autonomies de règim comú: el finançament
millora sempre que represente un avenç a Andalusia i els criteris de distribució del
finançament autonòmic poden canviar, sempre que no empitjore el finançament
andalús.

Allò que al començament de la transició era una necessitat –millorar la situació
econòmica del sud espanyol, dotar-lo d'infraestructures, aturar l'emigració en mas-
sa i frenar l'andalusisme– ha provocat una inèrcia molt perjudicial.

Als nostres lectors

Ara que es debat una reforma de finançament au-
tonòmic que amenaça de ser una reedició del *café per*
a tothom, fem una ullada a la comunitat que més s'ha
beneficiat d'aquest model tan poc federal. Expliquem
per què Andalusia no vol un canvi de finançament i per
què, a l'estat espanyol, sempre ha aconseguit d'impo-
sar els seus criteris.

A més, comparem balances fiscals, inversió estatal
per habitant, nombre de metges per cada ciutadà, nom-
bre d'alumnes per ordinador i preu de l'habitatge a
les principals capitals d'Andalusia, Catalunya, el País
Valencià i les illes Balears.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net